

‘Η ἀποκάλυψις τοῦ μεγαλείου τοῦ ἀνθρώπου^(*)

«Τί ἔστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ;»

A'.

Αγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ·

«ΣΗΜΕΡΟΝ ἡ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται· τὰ οὐράνια καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἀγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται· ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται»¹.

Ο φωτισμὸς τῆς κτίσεως· ἡ παγκόσμιος εὐφροσύνη· ἡ ἔνωσις οὐρανοῦ καὶ γῆς· ἡ ἀποκατάστασις τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀρμονίας· ίδού, τὰ ἀνεκτίμητα δῶρα τῆς Ἀποκαλύψεως καὶ τῆς Παρουσίας τοῦ Θεοῦ.

Σήμερον μᾶς ἀποκαλύπτεται ἔξ ακρας ἀγαθότητος ὁ ἀληθῆς ἐν Τριάδι Θεός· σήμερον εἶναι παρῶν ὁ ἐνανθρωπήσας Θεός· σήμερον ἀποκαθίσταται διὰ τῆς ταπεινοφροσύνης τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ ἡ Ἀρχέγονος Τάξις καὶ ἡ ἀρμονικὴ σχέσις Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου μέσα εἰς τὸ φῶς καὶ τὴν εὐφροσύνην τῶν ἀκτίστων ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ.

B'.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ αὐτὰ δῶρα τῆς λαμπρᾶς Εορτῆς τῶν Ἀγίων Θεοφανίων ἀποκαλύπτουν ταυτοχρόνως καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀποτελοῦν μίαν ἀπάντησιν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ συγκλονιστικὸν ἐρώτημα, ὅπως ἔθεσε τοῦτο ὁ Ἀγιος Προφήτης Δαΐδης:

«Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν»: «τί ἔστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ; ἢ νίδος ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;»².

Τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ πανανθρώπινον αὐτὸν ἐρώτημα ἐπαναλαμβάνει σήμερον, λουσμένη εἰς τὸ Ἀκτιστὸν Φῶς, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας καὶ καλεῖ πάντα ἀνθρώπων νὰ ἀνοίξῃ τὴν «θύραν» τῆς καρδίας του, προκειμένου νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν ὁ ἐνανθρωπήσας καὶ ἀποκαλυφθεὶς Θεός καὶ νὰ ἔνωθῇ μαζί του.

«Ίδον ἔστηρα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω», λέγει ὁ Κύριος εἰς τὴν Ιερὰν Ἀποκάλυψιν, «έάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' Ἐμοῦ»³.

Ἡ μετοχή μας εἰς τὸ «Δεῖπνον» αὐτό, ἡ στενὴ σχέσις καὶ ἔνωσίς μας μὲ τὸν Θεάνθρωπον, ἡ «ἀπέκδυσις τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου»⁴ διὰ τῆς μετανοίας καὶ ἡ «ἐνδυσις τοῦ νέου»⁴, ἀνακαινίζει μέσα μας τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ καὶ ἀποκαλύπτει τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀνθρώπου.

Γ'.

Αγαπητὴ ἐν Χριστῷ ὄμηγυροις·

ΗΔΗ ἔχομεν διαβῆ τὰς πύλας τοῦ νέου αἰῶνος καὶ τῆς νέας χιλιετίας· τὸ ὅχημα

τοῦ χρόνου κινεῖται ταχύτατα ἐν μέσῳ φαγδαίων κοινωνικῶν ἀλλαγῶν καὶ ἐντάσεων· ή ἀνθρωπότης εὐρίσκεται εἰς ἀγωνίαν καὶ φαίνεται νὰ φοβῇται τὴν Ἰστορίαν ἐπικρατεῖ ἔνα συνεχῶς διογκούμενον κοινωνικὸν ἄγχος.

Ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος, ὡς φορεὺς τοῦ σωτηριώδους **Μηνύματος** τῆς εἰρηνοφόρου καὶ εἰρηνοχύτου Ὁρθοδοξίας μας, πρωτίστως καλεῖ τὰ τέκνα Αὐτῆς καὶ ὅλους τοὺς συνανθρώπους μας, νὰ ἐγκαινιάσουν μίαν **βαθυτέραν σχέσιν μὲ τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας**: τότε θὰ ἀποκαλυφθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ **Παρουσία** τοῦ Θεοῦ· καὶ μόνον τότε θὰ ἀποκατασταθῇ ἡ τάξις καὶ ἡ ἀρμονία εἰς ὅλα τὰ ἐπύπεδα καὶ θὰ διοσκεδασθῇ τὸ κοινωνικὸν ἄγχος, «*ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἅγιου τοῦ δοθέντος ἥμιν*»⁵.

Ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος τῶν Ἔνισταμένων, ἀγωνιῶσα διὰ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἔχει διασαλευθῆ ἀπὸ τοῦ 1924, λόγω τῆς αἰρέσεως τοῦ *Oikoumeneiōmou* καὶ τῆς καινοτομίας τοῦ νέου *Ημερολογίου*, καλεῖ ἐπίσης ἄπαντας εἰς προσευχὴν καὶ δρᾶσιν, προκειμένου νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ τάξις καὶ ἡ ἀρμονία ἐν τῇ Ἀληθείᾳ καὶ Ὁρθοδοξίᾳ τῆς Πίστεως.

Εἴθε ἡ εὐλογία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος νὰ εἶναι καὶ ἐφέτος δαψιλῆς εἰς τὴν εὐσεβή Πατρίδα μας, νὰ φωτίζῃ δὲ καὶ καθοδηγῇ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς καὶ πολιτικοὺς Ἀρχοντας τοῦ Ὁρθοδόξου Γένους μας, διὰ νὰ ἐργάζωνται ἐπιτυχῶς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐνότητος τοῦ σύμπαντος κόσμου. Ἀμήν.

(*) Περιοδ. «*Ἄγιος Κυπριανός*», ἀριθ.300/Ιανουάριος-Φεβρουάριος 2001, σελ. 6-7.

■ Ἐξεφωνήθη τὴν 6.1.2001 ἐκ. ἡμ., ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὡραποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῶν Ἅγιων Θεοφανίων εἰς Νέα Παλάτια Ἀττικῆς.

1. Ἰδιόμελον Λιτῆς Ἅγιων Θεοφανίων.

2. Ψαλμ. η' 5.

3. Ἀποκαλ. γ' 20.

4. Προβλ. Κολασ. γ' 10· Ρωμ. ιγ' 14.

5. Προβλ. Ρωμ. ε' 5.